

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/141/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118013163
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2118013163.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci odsúdenej A. B., nar. XX.XX.XXXX, o osvedčení, resp. neosvedčení sa odsúdenej v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, o sťažnosti odsúdenej proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 20.07.2022 č.k. 3T/92/2018-149, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 01.12.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdenej A. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona tak, že sa odsúdená A. B., nar. XX.XX.XXXX, hlásený trvalý pobyt mesto Hlohovec, v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určenej trestným rozkazom Okresného súdu Trnava č. k. 3T/92/2018 - 110 z 18. decembra 2018 v trvaní 30 (tridsať) mesiacov neosvedčila a trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov vykoná. Podľa § 50 ods. 8 Trestného zákona v spojení s § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil odsúdenú na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti uvedenému uzneseniu podala odsúdená v zákonom stanovenej lehote sťažnosť. Prokurátor sa práva na podanie sťažnosti na verejnom zasadnutí vzdal.

V sťažnosti zo dňa 30.08.2022, doručenej súdu prvého stupňa dňa 31.08.2022 uviedla, že je bezdomovec, nemá žiadne finančné prostriedky a nevlastní žiadne nehnuteľnosti, iba poberá sociálne dávky, z ktorých sa snaží prežiť a platiť vyživovaciu povinnosť. V prílohe sťažnosti zaslala súdu prefotené šeky ako dôkaz, že si plní to, čo jej nariadil súd. Nariadený trest vo výmere 18 mesiacov sa jej zdá moc vysoký, preto žiada o splátkový kalendár.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Na podklade podanej sťažnosti sťažnostný súd v zmysle § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i správnosť postupu konania predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia, a tak zistil nasledovné.

Prvostupňový súd mal po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí za preukázané, že odsúdená sa v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody dopustila šiestich priestupkov a nespĺnila povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe poškodenej dlžné výživné. Na základe týchto skutočností dospel k záveru, že neboli splnené podmienky na vyslovenie, že odsúdená sa osvedčila, preto rozhodol o neosvedčení odsúdenej v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody.

Konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia bolo v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, a to v neprítomnosti odsúdenej, pričom na takýto postup boli v zmysle § 293 ods. 5 Trestného poriadku splnené zákonné podmienky.

Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, sťažnostný súd považuje napadnutý výrok za vecne správny. Prvostupňový súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na svoje rozhodnutie a skutočnosti, ktoré zistil z vykonaného dokazovania správne vyhodnotil. Aj napriek tomu, že sa sťažnostný súd plne stotožňuje s rozhodnutím prvostupňového súdu, považuje za potrebné ešte doplniť jeho odôvodnenie nasledovným spôsobom.

Povinnosťou odsúdenej v danom prípade bolo viesť život takým spôsobom, aby sa nedostala do rozporu so zákonom, dodržiavala právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plnila si svoje povinnosti voči štátu aj voči spoločnosti (zamestnávateľovi, rodine), nezneužívala svoje práva proti spoluobčanom, nenarušovala občianske spolunažívanie v mieste bydliska ani v zamestnaní, plnila súdom uložené obmedzenia a povinnosti, nedopúšťala sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov. Predpokladom pre vyslovenie súdu, že sa odsúdená počas skúšobnej doby osvedčila a nepodmienečný trest odňatia slobody sa preto nevykoná je, aby odsúdená splnila podmienky uvedené v § 50 ods. 2 Trestného zákona. Tak ako bolo vyššie uvedené, okrem vedenia riadneho života v skúšobnej dobe zákon špecifikuje aj iné podmienky, ktoré musia byť splnené. Ide o vykonanie iných sankcií uložených rozhodnutím súdu alebo plnenie obmedzení a povinností, ak tieto boli súdom uložené. Odsúdenej bola trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 18.12.2018, č. k. 3T/92/2018-110 uložená, okrem trestu odňatia slobody, ktorý bol podmiennečne odložený, aj povinnosť spočívajúca v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe k rukám C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., F. E., F. G. XXX/XX, dlžné výživné vo výške 849,01 Eur.

Z vykonaného dokazovania pred prvostupňovým súdom bolo jednoznačne preukázané, že odsúdená v čase plynutia skúšobnej doby (od 23.03.2019 do 23.09.2021) podmiennečného odsúdenia porušila vyššie uvedenú súdom uloženú povinnosť, dokonca sa v skúšobnej dobe dopustila šiestich priestupkov (18.02.2021, 21.05.2020, 27.02.2020, 12.02.2020, 26.01.2020, 25.04.2019), a preto súd prvého stupňa nemohol pristúpiť k inému rozhodnutiu, ako tomu, že sa odsúdená v skúšobnej dobe neosvedčila, nakoľko nedodržala podmienky podmiennečného odsúdenia.

Pokiaľ odsúdená v sťažnosti argumentuje tým, že si svoju vyživovaciu povinnosť plní a poukazuje pritom na prefotené šeky, ktoré k sťažnosti priložila, musí sťažnostný súd konštatovať, že na účely rozhodovania o osvedčení alebo neosvedčení v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia je potrebné zohľadniť, že počas plynutia skúšobnej doby uhradila cca 110 Eur, pričom odsúdená bola počas trvania jej vyživovacej povinnosti povinná uhrádzať aj bežné výživné. Súdom bola obžalovanej ako jedna z podmienok podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody uložená povinnosť spočívajúca v uhradení dlžného výživného vo výške 849,01 Eur v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Keďže dlžné výživné v určenej dobe odsúdená v plnej výške nezaplatila, a súdu nepreukázala žiadny relevantný dôvod, pre ktorý nebola predmetnú povinnosť schopná splniť, možno uviesť, že nespĺnila podmienky podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody tak, ako je vyššie uvedené. Odsúdená podľa vlastného vyjadrenia žije v podstate rovnakým spôsobom života, ako v čase, keď sa dopustila trestnej činnosti, pre ktorú bola odsúdená, a preto nemožno konštatovať, že výkon trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom splnil svoj účel.

Námietky odsúdenej týkajúce sa výmery trestu nemôžu byť predmetom tohto konania, lebo uvedené námietky mohla a mala odsúdená možnosť uplatniť v pôvodnom konaní, v ktorom sa o výške trestu za ňou spáchaný prečin rozhodovalo. Vtedy však s uloženým trestom súhlasila, nakoľko odpor voči trestnému rozkazu, ktorým jej bol uložený, odsúdená nepodala.

Vyššie uvedené skutočnosti nasvedčujú tomu, že podmiennečné odsúdenie nespĺnilo svoj účel a nejaví sa pre nápravu páchatel'a ako dostatočné a účel trestu je v prípade odsúdenej možný dosiahnuť len jeho výkonom. Odsúdená si nevzala predpokladané ponaučenie, ktoré by ju primálo k tomu, aby žila v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti.

Správny a zákonný je i výrok napadnutého uznesenia o zaradení odsúdenej na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, a to vzhľadom na naplnenie predpokladov uvedených v § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

S poukazom na vyššie uvedené, sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdenej, nakoľko táto nebola dôvodná.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.